

**UCHWAŁA NR 376/22
RADY MIEJSKIEJ W ŚWIECIU**

z dnia 8 września 2022 r.

w sprawie nadania nazwy ulicy położonej na terenie miasta Świecia

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559, 583, 1005 i 1079), **uchwała się, co następuje:**

§ 1. Nadać nazwę ulicy Stanisława Witkiewicza – działki: nr 472/1 i nr 4044, położonej na terenie miasta Świecia, zgodnie z mapą stanowiącą załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Świecia.

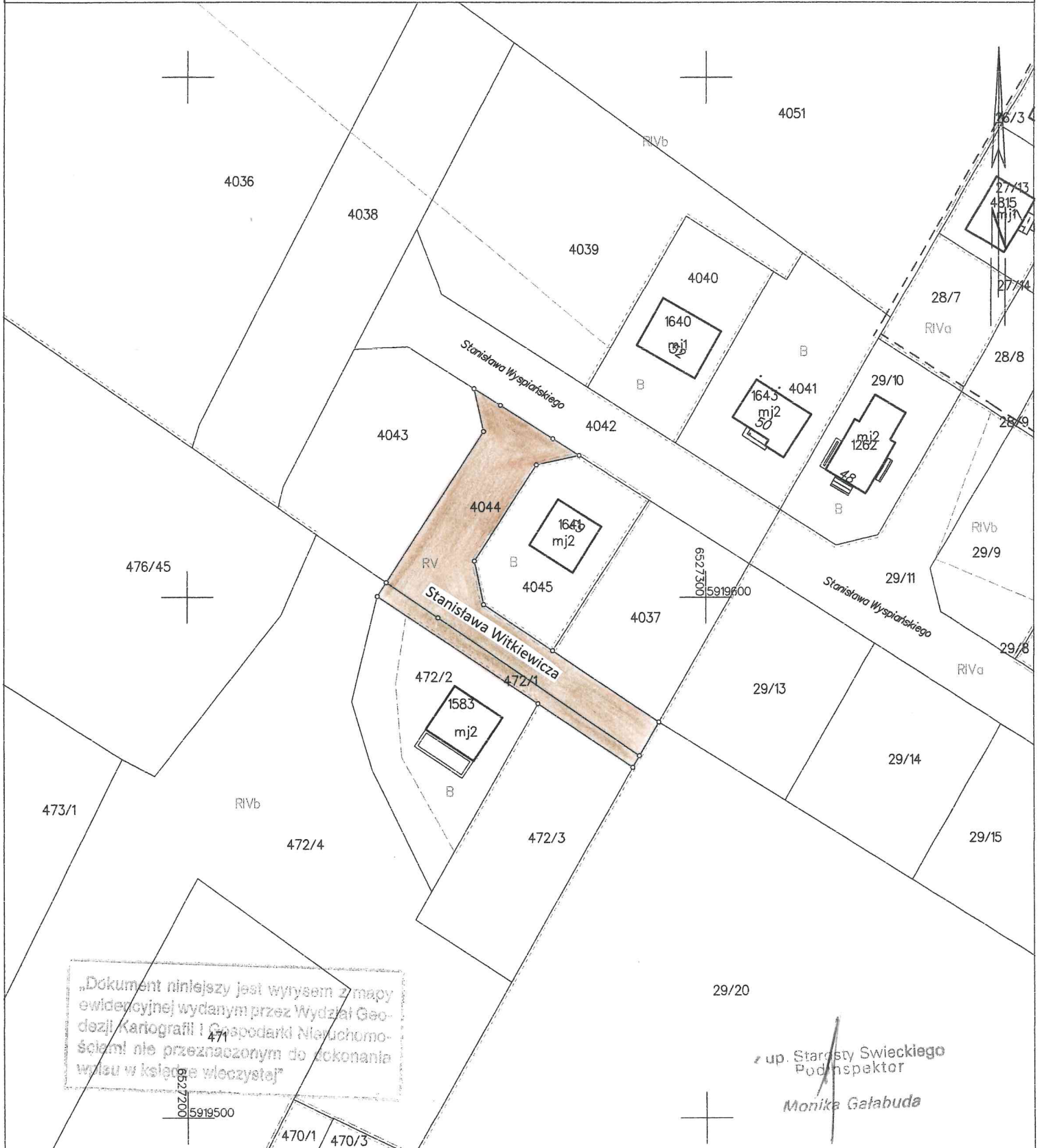
§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Kujawsko-Pomorskiego.

**Przewodniczący Rady
Miejskiej**

Jerzy Wójcik

MAPA EWIDENCYJNA SKALA 1:1000

Układ odniesienia: PL-ETRF89, układ wsp. płaskich: PL-2000 strefa 6 (18°), układ wys.: PL-EVRF2007-NH
obr. Przechowo 0002: dz. 472/1, 4044

„Dokument niniejszy jest wrysem z mapy ewidencyjnej wydanym przez Wydział Geodezji, Kartografii i Gospodarki Nieruchomościem! nie przeznaczonym do dokonania wpisu w księgę wieczystą”

up. Starosty Świeckiego
Podinspektor
Monika Gałabuda

UZASADNIENIE

Rozwój budownictwa mieszkaniowego na terenie miasta Świecia oraz budowa infrastruktury technicznej towarzyszącej ww. budownictwu wymaga nadania nazwy kolejnej ulicy. Właścicielem działek nr 472/1 i nr 4044 położonych w jednostce ewidencyjnej Świecie - Miasto w obrębie ewidencyjnym Przechowo jest gmina Świecie. Przy ww. ulicy istnieje budynek mieszkalny jednorodzinny, a jego właściciel wystąpił o ustalenie numeru porządkowego nieruchomości.

Stanisław Ignacy Witkiewicz (Witkacy) urodził się w 1885 r. w Warszawie. Jego ojciec był artystą, matka nauczycielką muzyki. Do okresu studiów mieszkał z rodziną w Zakopanem. Następnie podjął i ukończył krakowską Akademię Sztuk Pięknych.

Po studiach zdecydował się osiedlić w Zakopanem. Samobójstwo jego narzeczonej sprawiło, że Witkacy wyjechał wraz ze swym kolegą Bronisławem Malinowskim w daleką podróż do Nowej Gwinei. Doszło jednak wkrótce do konfliktu z Malinowskim, co sprawiło, że Witkacy wrócił do Europy. Był to moment wybuchu I wojny światowej. Zaciągnął się do armii carskiej Rosji. W 1917 r. na skutek rany postrzałowej został zwolniony ze służby. Nastąpił czas malowania portretów. Jeszcze będąc na froncie w Rosji, zaczął pisać teksty na temat własnych poglądów artystycznych, które ukazały się później drukiem jako „Nowe formy w malarstwie i wynikające stąd porozumienia”. Opracował koncepcję Czystej Formy, według której najistotniejszym składnikiem artystycznym jest forma dzieła. W zamyśle twórcy dzieło ma wywoływać „uczucia metafizyczne”. Z czasem zatem przyłączył się do grupy tak zwanych Formistów.

W 1923 r. Stanisław Ignacy Witkiewicz pobrał się z wnuczką Juliusza Kossaka, Jadwigą Unrug. Ich małżeństwo rozpadło się po kilku latach. W 1927 Witkacy wydał swoją powieść „Pożegnanie jesieni”, by wreszcie w 1930 roku mogło ukazać się jego dzieło pt. „Nienasycenie”. W latach 30. dużo portretował. W 1935 r. wyłożył swoje poglądy filozoficzne pod tytułem „Pojęcia i twierdzenia implikowane przez pojęcie Istnienia”. W związku z osiągnięciami otrzymał Złoty Wawrzyn Polskiej Akademii Literatury. Do dziś, najwybitniejszym utworem dramatycznym Witkacego są „Szewcy” z 1934 r.

Zmarł 18 września 1939 r. we wsi Jeziory na Polesiu.